

flatus quidam est. non omnis tamen est inflatus, qui maioribus, quam sit, dignum se esse censet. Qui autem minoribus dignum quam sit, se esse arbitratur, pusillanimus est: siue magnis, siue mediocribus, siue etiam parvis dignum sit, modò minoribus dignum se esse sentiat. maxime tamen esse videretur huiusmodi, is qui magnis est dignus, nam quid fecisset, si tantis non esset dignus? Est igitur magnanimus magnitudinis extremus, in eo verò quod oportet, medius: eo enim dignum se censet, quod pro dignitate est. illi autem excedunt, & deficiunt. Si autem magnis se esse dignum existimat magnanimus, dignus cum sit, & præcipue maximis, circa unum maxime versabitur: quòd quid sit ex dignitate ipsa definiendum est. dignitas autem ad externa bona dicitur: quorum maximum id esse statueremus, quod diis attribuímus, quòdque maxime appetunt, qui in dignitate constituti sunt, quod item ob præclarissimas res dari præmium consuevit: ad huiusmodi est honor: exterorum enim bonorum id maximum est: circa honores igitur & ignominias ut oportet, versatur magnanimus. Quin absque ratione quoque magnanimi manus circa honorem esse apparet. magni etenim viri honore se ipsos dignos maxime existimat, ac pro dignitate illi quidem, sed pusillanimus deficit, tam si ad ipsum, quam si ad magnanimi dignitatem spectemus. inflatus autem ad se solummodo, non autem ad magnanimum excedit. At magnanimus si quidem maximus est dignus, optimus quoque sit necessesse est, maiori enim honore dignus est, qui est melior: maximis verò, qui est optimus. oportet igitur ut qui magnanimus reuera est, bonus etiam sit. esse etiam magnanimi videtur id quod in vnaquaque virtute magnum est. nullòque pacto ei conuenit ut suauone aliqua fraudulenter utatur, ac fugiat, aut iniuste agat. cuius enim causa turpe aliquid faciet is, cui nihil est magnum? nam si quis diligenter singula consideret, magnanimus si non est bonus, profus ridiculus videbitur. imò neque honore quidem erit dignus, si sit malus: quippe cum virtutis præmium sit honor, bonisque attribuitur. Videtur igitur magnanimitas quasi ornamentum quoddam esse virtutum: nam & maiores ipsas reddit, & sine ipsis esse non potest. ac propterea reuera esse magnanimum difficile est, cum id existere sine integritate nullo modo queat. Ac maxime quidem magnanimus circa honores & ignominias versatur, ob eòsque honores qui & magni sunt, & à nobis virtutis exhibentur, mediocriter quidem lætabitur, utpote sibi accommodatos, vel

Α εἰς τε καὶ μικρῶν, ἀξιοῦσθαι ὡς, ἐπιελαττόναι ἑαυτὸν ἀξιοῦσθαι, καὶ μάλιστα αὐτὸν δόξειεν ὁ μεγαλύτερων ἀξιοῦσθαι. τί γὰρ ἀεὶ ποιεῖ, εἰ μὴ ποιῶτων ἡδ' ἀξίους; ἔστι δὴ ὁ μεγαλύτεφυχος, καὶ ἡδ' ἀξίους ἀκέρως· τῷ δ' ὡς δεῖ, μέσος. τῷ γὰρ κατ' ἀξίαν ἑαυτὸν ἀξιοῦσθαι, εἰ ἡσυχρόδημος, καὶ ἄλλ' εἰποισιν. εἰ δὲ δὴ μεγαλύτερων ἑαυτὸν ἀξιοῦσθαι, ἀξιοῦσθαι ὡς, καὶ μάλιστα ἢ μείζωνος, ὡς ἐν μάλιστα αὐτῷ εἶναι. [τί οὖν τῶν ἐστίν, ἐκ τῆς ἀξίας λαμβάνον.] ἢ δ' ἀξία λέγεται ὡς ἐκ τῆς ἀγαθῆς μέγιστος ἢ τῶν ἀπὸ δεινῶν, ὁ τοῖς θεοῖς ὑπομένοντι, καὶ οὐ μάλιστα ἀφένται οἱ ἐν ἀξιοματι, καὶ τὸ ὅτι τοῖς καλλίστοις ἀθλοῦν τοιοῦτον, καὶ ἡ πημὴ μέγιστος γὰρ δὴ ἔστω ἢ ἐκ τῆς ἀγαθῆς. ὡς πημῆς δὴ καὶ ἀπηνίας ὁ μεγαλύτεφυχος ὅστις, ὡς δεῖ, καὶ αὐτὸν δὲ λόγον φαίνονται εἰς μεγαλύτεφυχοι ὡς πημῆς. πημῆς γὰρ μάλιστ' οἱ μεγάλοι ἀξιοῦσθαι ἑαυτοὺς κατ' ἀξίαν δεῖ· ὁ δ' ἢ μικρόφυχος ἐλλείπει καὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸ τῷ μεγαλύτεφυχοι ἀξίωμα. ὁ δ' ἢ χαλνός, πρὸς ἑαυτὸν ἢ ἡσυχρόδημος· οὐ μὴν τὸν γὰρ μεγαλύτεφυχοι δὲ μεγαλύτεφυχοι, εἰσὶν ἢ μείζωνος ἀξίους, ἀκέρως αὐτῷ εἶναι. μείζωνος γὰρ αἰεὶ ὁ βελτίων ἀξιοῦσθαι, καὶ μείζωνος ὁ ἀκέρως. τὸν ὡς δὴ ἡδ' ἀγαθῶν ἀπὸ μεγαλύτεφυχοι, δεῖ ἀγαθὸν εἶναι. καὶ δεῖ εἶναι ἢ ἀπὸ μεγαλύτεφυχοι, τὸ ἐν ἐκείνῃ ἀρετῇ μέγα. οὐδαμῶς τ' ἀπὸ ἀμύλοιο μεγαλύτεφυχοι φεύγειν παρασιτεῖναι, οὐδὲ ἀδικεῖν. τίνεσθαι γὰρ ἔνεκεν παρῆξει ἀγαθῶν, ὅ οὐδὲν μέγα ἢ κατ' ἔκαστον εἰ δὴ ὁποσοῦν ἴσται πᾶμπαν γὰρ αἰὼς φαίνονται ἀπὸ μεγαλύτεφυχοι, μὴ ἀγαθῶς ὡς. ἐκ εἶναι ἢ ἀπὸ οὐδὲ πημῆς ἀξίους, φαλλος ὡς. τῆς ἀρετῆς γὰρ ἀθλοῦν ἡ πημῆ, καὶ ὑπομένεται τῶς ἀγαθῶν. ἔστι οὖν οὐδὲ ἡ μεγαλύτεφυχοι, εἰς κόσμος τις εἶναι ἢ ἀπὸ ἀρετῆς. μείζωνος γὰρ αὐτῶν ποιεῖ, καὶ οὐ γίνεται αὐτὸν ἐκείνων. διὰ τῶν χαλεπῶν τῆ δὴ ἡδ' ἀγαθῶν μεγαλύτεφυχοι, καὶ γὰρ οἷον τε αὐτὸν καλοκράτεια.

F μάλιστα ἢ οὐδὲ ὡς πημῆς καὶ ἀπηνίας ὁ μεγαλύτεφυχος ὅστις· καὶ ὅτι ἢ μὴ τῶν μεγαλύτεφυχοι, καὶ ἡσυχρόδημος ἀποδομῶν μετρεῖται ἡδ' ἀρετῆς,